

על קדושת הר ציון ששם...

בתקופה האחרונה זוכים ציבור החרדים לדבר ה' לראות מפעם לפעם בבתי המדרש את העלון 'קדושת ציון'.

וכל אחד שמעיין בדברים מתפעם מהיקפם של הדברים ומריבוי המקורות לדברים.

אולם, כמדומה שריבוי המאמרים בעלון מטשטש מעט את המסקנות העוליים מן הדברים וכפתגם הידוע 'מרב עצים לא רואים היער'. וננסה איפה לעמוד מעט על כמה נקודות מרכזיות שבאו בעלון זה (עלון כ"א, אייר תשע"ז) שיש בהם להאיר עיניים ולב.

ולפני שנחדד את המסרים והמסקנות העוליים מעלון זה יש מקום להתייחס לנכתב שם (בעמוד י"ט) כי כותבי המאמרים בעלון נאלצים לכתוב את המאמרים בעילום שם מחשש כי 'מעמדם עשוי להיפגע אם יחשפו כמי שאינם הולכים לגמרי בתלם'.

והדבר מעורר את שימת הלב האם אכן הדברים מהווים יציאה מן התלם או מן הדרך, או שכך היא דרכה של תורה וכפי שמורים המאמרים שהובאו בעלון.

ונראה בס"ד להקדים הקדמה קצרה לדברים ולאחר מכן ננסה לעמוד על הנקודות המרכזיות במאמרים שבעלון זה.

=====

לפני כמאה שנה החל עגל זהב חדש לקרום לו עור וגידים, עגל הציונות, ולאחר חורבן יהדות אירופה והקמתה של מדינת ישראל התרבו המאמינים וההולכים אחר אותו עגל.

וכפי שההשכלה חוללה שמות בבית ישראל כך גם הציונות, כשמחד הועלה על נס קיום מצוות ישיבת ארץ ישראל ובד בבד לוו הדברים בפריקת עול תורה ומצוות.

וכידוע, מידי שנה הרחוקים והתועים מציניים את אותם ימים של הקמת מדינה ושחרור ירושלים בהודאה והלל על כוחם ועוצם ידם.

וממילא, עצם כך שאותם פורקי עול שונאי השי"ת התורה וישראל קידשו לעצמם את מצוות ישוב ארץ ישראל יחד עם חגיגות וצהלות השמחה לזכר הקמתה הינו מכריח להתרחק מעניינים אלו.

יחד עם כך, עצם העובדה שגדולי ומאורי הדורות שניווטו את דרכו של כלל ישראל במהלך שבעים השנה האחרונות לא בחרו לעשות עסק מופרז מהדברים (ואף התנגדו לכך בצורה ברורה ובהירה) הינה מורה שהדברים אינם דרכה של תורה ואינם דרכנו. (ומצינו שבזמן האבות הקרבת קרבנות במצבה הייתה דבר ראוי, אך מזמן שהאומות החלו לנהוג כן הדבר הינו שנוא לפני השי"ת ובמידה מסוימת הדבר נוגע להתעסקות סביב ענין יישוב אר"י).

ומשכך, כל עשית עסק יתר על המידה מעניינים אלו אינו דרכה של תורה ואף הינו עלול לטמון בחובו אסון.

=====

כמדומה שאין צורך להאריך בדברים בכדי לעמוד על כך שעשית עסק מופרז מענין הקמת המדינה וישוב הארץ ומענין השמחה וההודאה על כך אינם יציאה מהתלם אלא יציאה מהדרך.

וממילא גם אם אכן לא היה בדבר כל סילוף אולם עצם הרצון להעלות את הדברים למרכז סדר היום הינו דבר שלא התקבל ע"י רבותינו ואבותינו והדברים אינם דרכם של החרדים לדבר ה'.

ואמנם, הכותבים מלקטים דברים שונים מדברי גדולי הדורות והינם מדגישים כי יש להימנע מאמירת ההלל כאומרים 'כשר אני, אך עדין העלון עוסק באופן מופרז בעניינים אלו ואף הינו מאריך לבאר כי יש לעשות עסק מעניינים אלו בצורה זו או אחרת ככל אותם החוגים שקדשו להם את הקמת המדינה וישוב ארץ ישראל (וכפי שיובא בזה מעט).

ומה עוד, שמלבד ריבוי העסק בדברים הרי שיש בדברים סילופים ושיבושים הצורמים לכל מבין, ואמנם, בזמננו ניתן להיתקל לא אחת בדברים הגובלים בסילוף ועיוות מוחלט ולמרות זאת הדברים אינם מקוממים את הרואים והשומעים את הדברים, אולם למרות זאת הרי שעדין כל בעל לב מבין יוכל לשים לב לבעייתיות שבדברים המובאים בעלון. ונצטט איפה בזה מהדברים המובאים בעלון על היחס להקמת המדינה וישוב הארץ ועל מטרותיו ושאיוותיו של הארגון.

=====

דבר פשוט וידוע הוא אשר אנו מצויים בגלות למרות שהננו בארץ ישראל, וכל הדיבורים על כך שהמדינה הינה 'אתחלתא דגאולה' לא נתקבלו בקרב החרדים לדבר ה' (אף כי הדעה המקובלת היא כי אכן יש בדבר חסד ה' גדול, ויתכן מאד כי זהו השלב האחרון של כלל ישראל בגלות).

אולם הכותב בעלון בעמוד כ"ג תמה, בדבריו לבחור הישיבה, כיצד ניתן להרגיש בגלות בזמן ש"יש לך כל טוב, יש לך בישיבה את כל צורךך, וזמנך פנוי לעסוק בתורה ועבודת ה' באין מפריע'...

ושאלה זו איננה מובילה להסבר מדוע למרות זאת אנו בגלות אלא להכרה כי אכן איננו בגלות כל כך...

והכותב מוסיף ומבאר שאיננו בגלות שהרי עם ישראל הינו בארצו וכל מי שרוצה יכול לבוא לכאן ויחד עם זאת איננו משועבדים תחת הגויים ואין גזירות השמד.

והדברים ברורים שהמרחק בין דברי הכותב לבין הדעה כי מדינת ישראל הינה 'ראשית צמיחת גאולתנו' והקמתה הינו 'אתחלתא דגאולה' הינו מרחק מזער, אם בכלל (ואמנם ריבוי הצרות מורה שאנו קרובים לגאולה וכפי שאמרו במדרש תהלים מזמור כ' ועוד מקומות, אך הדבר אינו מורה על התחלה של גאולה).

קשה להאריך בדברים בכדי לבאר עד כמה הדברים רחוקים מהאמת, אולם הדבר ברור לכל מבין שמלבד שהעולם אינו מסתיים בבחורי הישיבות הרי שגם בקרב בני הישיבות קיימת ירידת הדורות גדולה בעניינים רבים, וזאת מלבד הבעיות והניסיונות המצויים בדורנו.

יחד עם כך הרי שארץ הקודש והעולם כולו מלאים בחילול שם שמים ובירידה נוראה, ובנוסף לזאת הרי שבזמננו יש ריבוי עצום של צרות וייסורים, ולמשל המחלה הנוראה ל"ע, שמדי יום מגלים עשרות רבות של בני אדם בארץ הקודש שהינם חולים במחלה.

האם על כך ניתן לומר כי אנו מצויים בהתחלת הגאולה (על כל המשתמע מכך).

ואף שאכן אנו בארץ הקודש אך בכך אין גאולה, ובכדי לא להאריך בביאור הדבר נסתפק רק בציון דברי הרמב"ן לגבי גלות מצרים (בהקדמתו לחומש שמות) כי "הגלות איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם ואל מעלת אבותם ישובו... וכשבאו אל הר סיני ועשו המשכן ושב הקב"ה והשרה שכינתו ביניהם... אז נחשבו גאולים".

מן הראוי היה לעמוד על המשך הדברים המערב בתוכו דברים שיש בהם מן האמת יחד עם התעלמות מן המציאות מהמצב בארץ הקודש וטעויות נוספות אולם נעבור למאמר נוסף.

בעמוד כ"ח בעלון שם הכותב מאריך לעמוד על כך שיש צורך לקבוע ימים להודות על הניסים, ויש לקבוע את ימי הקמת המדינה ושחרור ירושלים לימי יום טוב בהודאה שירה וזמרה להשי"ת.

והכותב מצדד שאמנם אין לומר הלל בימים אלו, אך מניעת קביעת הודאה מיוחדת על כך אינה אלא 'מעצת היצר שבלב כל אדם'...

ושוב ניתן היה להאריך בדברים אך איננו זקוקים אלא לשאול האם גדולי הדורות מורי דרכנו בשבעים השנה האחרונות, שנמנעו ואף הורו לא לקבוע ימים מיוחדים לציון הקמת המדינה ולא לעשות עסק מיוחד מכך, לא ידעו את הדברים שהביא כותב העלון...

=====

וכעת, מה הלאה, מה הם תכניותיו ושאיפותיו של הארגון...

וכך כותב יוזם הארגון בעמוד י"ט "לדעתי אין מנוס, על אף הקשיים והמכשולים, חייבים לעבור לעשיה של ממש, אחרת נעבור לאפיזודה חולפת, יפה אמנם, אך כזאת שלא הותירה חותם מלבד על הנייר, חובתנו לעלות על הזירה הציבורית ולהשמיע עליה את דבר ה' ברמה, אינני מדבר כאן על דברים שמעבר ליכולתנו, אני מדבר על הקמת ארגון אשר יאגד סביבו אלפים ורבבות, ארגון אשר יאמר את דבר היהדות בכל נושא שעולה על סדר היום הציבורי, עצרות עם, כנסים, הפגנות, משמרות מחאה, הודעות לתקשורת, ראיונות – כל מה שעשה הארגונים הגדולים והידועים – אנחנו לעשות כדי להעביר את המסר הטהור והאמיתי, אשר עד כה ראה רק את דפי העלון.

ככל שיותר אנשים ידעו על פעילותינו ויתפקדו עימנו כך נהפוך לציבור משמעותי, אשר כולו ישמע בכלי התקשורת לסוגיה, ואפשר יהיה להשפיע על נציגי הציבור, ואף להוות כוח מאורגן המסוגל להתמודד על תמיכת הציבור..."

מן הסתם אולי קשה לקרוא כל כך הרבה דברים מבלי שמצליחים להבין את משמעותם ומטרתם של הדברים אבל נביא קטע נוסף מדבר מייסד הארגון לפני שננסה להבין את הדברים.

'ומה הלאה? נהוג לומר – השמים הם הגבול, אנחנו שואפים לשלטון התורה בארץ ישראל, מדינת הלכה היא משאת נפשנו, ובנין בית המקדש פסגת כל שאיפותינו'...

=====

וכעת, ראשית יש כאן ידיעה חדשותית מפתיעה על תוכנית להקמת מפלגה חדשה, ומכיוון שהשמים הם הגבול הרי שהכותב שבעמוד י"ז הינו מעלה לדיון את השאלה הבאה 'נשער נא בנפשותינו, כי ראש הממשלה חרדי הוא, בנם של קדושים, ויחליט בעצת רבותיו להקים שוב את מוסד הסנהדרין'..."

אכן, שאלה במקום.

אמנם יש מקום להוסיף ולציין שלמעשה הכותב מסתייג מהקמת מוסד זה, שהסיבות לכך הינם חשש לחילוקי דעות בקרב לזהות הנבחרים וכן חשש שהנושאים בהם יעסקו חברי הסנהדרין יהיו 'ביעור אוכלי הקטניות' ו'גזירת חרם ונידוי על המתרחצים בתשעת הימים'...

כמדומה שאין מה להוסיף לדברים מלבד את השאלה האם לצחוק או לבכות.

=====

אבל אולי, אולי חבל להיתפס לזוטות בשעה שעוסקים בהקמתו של ארגון בעל השפעה עצומה על כל יושבי ארץ הקודש וכל העולם.

ורק ננסה להבין מהו המסר והיעד של הארגון שלשם יש כך צורת ב'עצרות עם, כנסים... כל מה שעשה הארגונים הגדולים והידועים'..."

וכפי שהכותב מדגיש "על אף הקשיים והמכשולים, חייבים לעבור לעשיה של ממש", הוי אומר שכל עשית העסק מענייני הישוב בארץ ישראל וההודאה והשמחה עדין הינה בגדר פעילות 'שלא הותירה חותם מלבד על הנייר'. וכעת מגיע שלב המעשים.

עצרות עם, כנסים, הפגנות, משמרות מחאה, הודעות לתקשורת, ראיונות עד להקמת מפלגה...

וכמובן לכל בר דעת, שכל הרשימה הנכבדת של דברים אלו אינם ואינם אלא פעילות שנועדה לקדם איזה יעד.

והשאלה הנשאלת מאלה מהו אותו יעד, מה הם המסקנות שיתקבלו ברמה בכל אותם עצרות עם, כנסים, ראיונות לתקשורת וכו' וכו' וכו'.

=====

והאמת היא שלא בדיוק הצלחנו להבין להיכן יובילו הכינוסים כמו גם מה יהיה המצע של המפלגה הבעל"ט.

כך גם לא הצלחנו להבין מה היא המטרה ב'ועידה הארצית הראשונה של אגודת קדושת ציון שתתקיים באולמי תמיר, שכן עורכי הכינוס לא טרחו לגלות לנו דבר באשר למטרתו של הכינוס מלבד את המשפט הבא:

"נכריז קבל עם ועולם, ארץ ה' לעם ה' !!!!!!!"

כלומר ש !!!!! ...

ומכיוון שממש לא הצלחנו להבין את הדברים, לא נותר בידינו אלא לנסות לנחש האם מדובר בתחילתו של מסע שכנוע בקרב התפוצות לעליה לארץ ישראל, בפעילות לגירוש כל הגויים מארץ הקודש, או שמא בכיבוש מחודש של שטחים מיד הערבים. מי חכם וידע פשר דבר!!! (אולם כבר עתה נוכל לגלות שכפי הנראה לא מדובר על יסוד כוללים ללימוד זרעים, או טהרות, ואף לא ללימוד סדר קדשים...)

אולם למרות עתידו הלוט בערפל של הארגון (במידה ויתרחש הפלא והדבר יהיה) הרי שניתן לומר שכבר עתה פעילות הארגון אינה מסתכמת ב'דברים על הנייר' אלא הארגון הינו עוסק כבר בפעילות מעשית, והיא... סיוורים רגליים!! פשוטו כמשמעו...

וכך פונה המודעה הבאה בעלון (עמוד ח') 'לכל אוהבי ציון ודורשיה על טהרת הקודש' בבשורה על הקמתו של 'מערך סיוורים רגליים בנתיב בו דרכו תלמידי הגר"א... חויה לימודית ורגשית בלתי נשכחת, מחירים נוחים'. מודעה נוספת (בעמוד כד) מציגה כי יתקיימו 'במיוחד בליל שישי לבני הישיבות הקדושות, סיורי שערים מודרכים סביב הר בית ה'...'.

=====

וכפי שכבר הוזכר, תוכניותיה של האגודה לוטות בערפל (מלבד לערוך עוד עלונים בהם יוסבר גודל השעה בה אנו מצויים אשר הינה התחלת מסוימת של גאולה ועלינו להודות ולהלל על כך, וכמובן, לקיים עוד ועוד סיורים רגליים). אבל אולי, אולי הצלחנו להבין מהו אחד המסרים (אם לא המסר המרכזי) שיעלה מכל אותם עצרות עם, כנסים וכו' וכו' וכדלהלן, בעמוד כ"ט כותב הכותב '...יש להצטרף טובא שדווקא בזמן הזה, שכבר מקום המקדש בידינו טרם נתעוררו לבנות המקדש במקומו...'

ונשוב לצטט קטע שהובא קודם "ומה הלאה? נהוג לומר – השמים הם הגבול... ובנין בית המקדש פסגת כל שאיפותינו"... ולמי שעדיין לא הבין להיכן נושבים הדברים נצטט קטע נוסף (עמוד יד) 'בימים אלו ימי דרישת ציון, דרוש נדרשנו להידרש ולדרוש מדרשה של דרישה זו, בפשוטה ובמדרשה, דרישה זו מחייבת אותנו לעשות ולפעול לדרוש ולתבוע מכל אשר בכוחו לקדם ולסייע לקיים מצוה זו כהלכתה וכתיקונה, בכל אשר תמצא ידיו גם באמצעים ארציים, כדרך שאדם פועל לכל אשר יש לו חפץ ורצון בו וכדרך שיש לנו לפעול לכל קיום מצוה באשר היא... דרישה זו מחייבת אותנו בירורים מעשיים לבנין המקדש ועבודותיו... דרישה זו מחייבת גם את בירור מקום הבית על בוריו... ועלינו לקדם ענין זה בכל רצון וחשק, בכל ביקוש וחפץ'.

=====

קשה להאריך בדברים, הן על הדברים שהובאו והן על עניינים נוספים שלא הובאו, בפרט שבדברים מבולבל אור וחשך דבר שהינו מצריך אריכות מיוחדת, אולם כמדומה שכל מילה נוספת מיותרת, ודי בדברים שהובאו עד עתה להעיר ולהאיר לכל בעלי דעת ולב מבין (ואגב, 'הרבנים הידועים' שיתכן שהיו אמורים להשתתף בכנס ביטלו את השתתפותם לאחר ששמעו את העניינים שהובאו בעלון, אולם עקב חוסר ידיעה על זהותם של שאר משתתפי הכינוס (אם אכן יהיו/ היו בו אי אלו משתתפים) לא הובאו הדברים לידיעתם, וקרוב לודאי שהשתתפותם בכנס זה (ואולי גם בכתיבת שאר חלקי העלון) בטעות יסודה, ושכרם על הפרישה שמור עמם). ונחתום בדבריו של הגרמ"ש שפירא זצ"ל (בסוף ספר הזיכרון לשמש שם אוהל) "...ובמה נכון עצמנו לקראת ביאתו, חלילה לנו מלחדש חידושים בהתכוננות זו, וכל מעשינו רק עפ"י דברי תורתנו. והנה כתוב לנו בנביא בסוף מלאכי: זכרו תורת משה עבדי אשר ציוותיו בחורב הנה אנכי שולח לכם את אליהו, פן יבוא וכו'".

והפירוש בזה, שעלינו להתכונן לקראת ביאת משיח בזכרו תורת משה עבדי, ומה גדולה הכנה זו! התורה היא היא המגינה ומצילה מחבלי משיח... רק בתורה נקדם פני משיח צדקנו, כי מאז קבלת התורה ועד עולם שוב אין חדושים!... תורה ציווה לנו משה, זה הכל וחדש אין, ועל זה אנו מתפללים להקדוש ברוך הוא - חדש ימינו כקדם, על איזה קדם אנו מדברים - על גילוי טעמי תורה. ואנו, אין לנו שיוור רק התורה הזאת, וכל תפקידנו הוא זכרו תורת משה עבדי'.

להערות בקשר לדברים (או לקבלת הדברים במייל) ניתן לפנות למייל saralevy18@gmail.com

להשתתפות בהדפסת /פרסום הדברים (וכן לקבלת הדברים בפקס) ניתן לפנות למספר 0548466780

